Financiën, Pensioenen, belast met de Nationale Loterij en Federale Culturele Instellingen) over "De bereikbaarheid van de Pensioenlijn" (56019499C)
07 Questions jointes de
- Alexia Bertrand à Jan Jambon (VPM Finances, Pensions, chargé de la Loterie Nationale et Institutions culturelles fédérales) sur "Le numéro spécial Pensions et l'interruption des appels téléphoniques après dix minutes d'attente" (56019200C)
- Nahima Lanjri à Jan Jambon (VPM Finances, Pensions, chargé de la Loterie Nationale et Institutions culturelles fédérales) sur "L'interruption de la communication avec la ligne Pensions après dix minutes d'attente" (56019481C)
- Anja Vanrobaeys à Jan Jambon (VPM Finances, Pensions, chargé de la Loterie Nationale et Institutions culturelles fédérales) sur "L'accessibilité de la ligne Pensions" (56019499C)

07.01 **Alexia Bertrand** (Anders.): Mijnheer de minister, een tijd geleden hadden we in de commissie een hoorzitting met de Ombudsman voor Pensioenen. Hij gaf ons een verontrustend signaal over de telefonische bereikbaarheid van de Pensioenlijn. Burgers die de overheidsdienst bellen met vragen over hun pensioendossier, hun loopbaan of hun rechten, worden geconfronteerd met lange wachttijden.

Het knelpunt is echter niet zozeer de lange wachttijd, maar wel het feit dat de verbinding na tien minuten automatisch wordt verbroken. Mensen wachten op een medewerker, maar worden na tien minuten zonder pardon uit de lijn gegooid en moeten de procedure volledig opnieuw starten. Dat is onaanvaardbaar qua dienstverlening, zeker voor oudere mensen die minder digitaal vaardig zijn en sterk afhankelijk zijn van telefonisch contact.

Mijnheer de minister, bent u van dat gegeven op de hoogte? Wat is de exacte technische of organisatorische reden daarvoor? Hoeveel oproepen werden het afgelopen jaar op die manier automatisch verbroken voordat de beller een medewerker kon spreken? Welke concrete maatregelen mogen we op korte termijn verwachten om dat probleem op te lossen?

07.02 **Nahima Lanjri** (cd&v): Mijnheer de minister, van de Ombudsman voor Pensioenen vernamen we in september in de commissie dat er zich een probleem voordoet met het nummer 1765, van de nieuwe pensioenlijn.

Uiteraard kan het soms druk zijn wanneer men tijdens de piekuren belt. Normaal gezien wordt men echter automatisch teruggebeld als men niet onmiddellijk geholpen kan worden. Het nummer van de oproeper wordt dan genoteerd en men wordt automatisch teruggebeld. Nu blijkt volgens de Ombudsman dat dit soms gebeurt, maar ook heel vaak niet. Dat is bijzonder frustrerend, zeker omdat men bij een nieuwe oproep opnieuw achteraan in de wachtrij moet aansluiten. Bovendien is het bellen naar de pensioendienst niet langer gratis. Wellicht begrijpt u die frustraties ook. Daarom zou het een oplossing zijn als iedereen die niet binnenraakt of te lang moet wachten, effectief wordt teruggebeld.

Mijnheer de minister, hoeveel voltijdsequivalenten werken er bij de Pensioenlijn? Hoeveel oproepen moeten zij dagelijks beantwoorden? Hoeveel oproepen hebben zij het afgelopen jaar behandeld?

Stelt u vast dat het niet lukt om alle oproepen te beantwoorden, of lukt dat wel? Is er op bepaalde momenten een grotere personeelsbezetting dan op andere momenten?

Wordt ook gebruikgemaakt van AI om mensen gedeeltelijk te helpen? Ik bedoel niet dat de vragen zelf door AI moeten worden beantwoord, maar AI kan soms een hulpmiddel zijn.

Tot slot, welke concrete maatregelen zult u nog nemen, of zal de Pensioendienst nemen, om het probleem op korte termijn op te lossen? Ik denk dat minstens gegarandeerd moet worden dat iedereen die niet binnenraakt, wordt teruggebeld.

07.03 **Anja Vanrobaeys** (Vooruit): Mijnheer de minister, begin september 2026 hebben we in de commissie al uitgebreid gesproken over de bereikbaarheid van de pensioenlijn. U hebt toen een aantal maatregelen opgesomd. U hebt ook de verschillende communicatiekanalen toegelicht en verwezen naar een tevredenheidsenquête van de pensioendienst. Daaruit bleek dat in 2025 de tevredenheid over de pensioenlijn 93 % bedroeg. Ook verwees u naar 63 klachten over onbereikbaarheid, lange wachttijden en afgebroken oproepen in de eerste acht maanden van 2026.

Nadien kwam de Ombudsdienst Pensioenen aan het woord. Die dienst gaf aan, zoals hier al werd aangehaald, dat mensen wel kunnen bellen maar na tien minuten uit de wachtrij vliegen. Als hun naam wordt genoteerd, zouden ze worden

teruggebeld, maar dat gebeurt niet altijd.

Ik krijg dezelfde signalen van de mutualiteiten. De mutualiteiten ondersteunen en begeleiden dagelijks mensen bij hun pensioenadministratie. Ze stellen vast dat burgers, maar ook zijzelf, geregeld moeilijk contact krijgen met de pensioendienst. Dat is belangrijk, omdat iedereen recht heeft op een goede dienstverlening, maar het gaat hier om organisaties die de pensioendienst zelf mee ondersteunen door individuele klachten van burgers op te vangen.

Ondanks het feit dat we die discussie in september al hebben gevoerd, roept dat bij mij opnieuw vragen op over de bereikbaarheid, alsook of de informatie die u toen hebt verstrekt, wel een volledig beeld geeft.

Mijnheer de minister, hoe wordt vandaag het aantal onbeantwoorde of afgebroken oproepen gemeten? Kunt u voor 2025 en 2026 aangeven hoeveel oproepen niet tot een effectief contact met een medewerker van de pensioendienst hebben geleid?

U verwees naar de tevredenheid van 93 % over de telefoonlijn van de pensioendienst. Hoe werd die enquête afgenomen? Werden ook mensen bevraagd die er niet in zijn geslaagd om een medewerker te bereiken? Als dat niet het geval is, erkent u dan dat dat cijfer mogelijks geen volledig beeld geeft van de bereikbaarheid?

Zijn er verschillen in bereikbaarheid naargelang het tijdstip, de drukte of het type vraag? Beschikt de pensioendienst over cijfers die aantonen waar de grootste knelpunten momenteel zitten?

U gaf in september ook mee dat de dienstverlening en de werkdruk continu worden geëvalueerd. Op basis van welke indicatoren gebeurt dat? Welke drempelwaarden geven aanleiding tot een bijsturing van de personeelsbezetting of tot maatregelen om de dienstverlening van de pensioenlijn te verbeteren?

07.04 Minister **Jan Jambon**: Geachte Kamerleden, ik ben ervan op de hoogte dat oproepen momenteel na tien minuten wachttijd worden afgebroken. De burger krijgt tijdens de wachttijd meermaals te horen dat wachttijden kunnen oplopen wegens de drukte.

Vooraleer de oproep afgebroken wordt, hoort de burger de melding dat de oproep afgebroken wordt vanwege de lange wachttijd, waarop de burger ervoor kan kiezen om later zelf terug te bellen of om teruggebeld te worden. De beperking van de maximale wachttijd moet voorkomen dat burgers buitensporig lang aan de lijn blijven. Om die lange wachttijden te begrenzen, werd beslist om oproepen die langer dan tien minuten in de wachtrij staan automatisch af te sluiten. Daarnaast speelde bij de invoering ervan mee dat de Pensioendienst voor elke wachtende beller een servicekost betaalde. Dat systeem trad in werking in januari 2023.

De burger krijgt sinds maart 2026 een alternatief aangeboden, met name de mogelijkheid om teruggebeld te worden. De burger krijgt na vijf minuten wachttijd al de mogelijkheid om voor een terugbeloptie te kiezen. De standaardprocedure is dat hij in de namiddag wordt teruggebeld. Indien de burger niet bereikbaar is, wordt conform de GDPR-regels een bericht achtergelaten. De terugbeloproep is gratis voor de burger.

Tijdens het afgelopen jaar, van september 2025 tot en met augustus 2026, werden 69.059 oproepen automatisch afgebroken. Ter vergelijking, dat is vier keer minder dan het aantal oproepen waarbij de burger zelf de oproep afbreekt.

De Pensioendienst bereidt momenteel een gefaseerde verlenging voor van de duurtijd waarna een oproep wordt afgebroken. De impact van die maatregel zal nauwgezet worden gemonitord, onder meer wat betreft het belgedrag van burgers, de wachttijden en de werklast van de pensioenconsulenten. Op basis van die evaluatie zal de maatregel waar nodig worden bijgestuurd. Tegelijk wordt bestaande gratis terugbelprincipe verder aangeboden aan de burger. Daarnaast worden de oproepstromen dagelijks opgevolgd en wordt de beschikbare capaciteit waar nodig aangepast.

Om de dienstverlening verder te versterken, zijn sinds september bovendien dertig nieuwe pensioenconsulenten in dienst getreden. Ze worden momenteel opgeleid om standaard eerstelijnsvragen te behandelen, zodat de meer ervaren pensioenconsulenten zich in grotere mate kunnen toeleggen op de begeleiding van burgers die hun pensionering voorbereiden. Zo streeft de Pensioendienst naar een evenwicht tussen de telefonische bereikbaarheid voor burgers en het operationeel beheer van de oproepstromen en kunnen zowel geplande als ongeplande piekperiodes beter worden opgevangen.

Wat betreft de vraag van mevrouw Lanjri over het aantal vte's werkzaam bij de pensioenlijn, het aantal behandelde oproepen, de

personeelsbezetting op piekmomenten en het eventuele gebruik van artificiële intelligentie om de werkdruk te verlichten, wens ik nog de volgende verduidelijking te geven. Dagelijks worden ongeveer 80 pensioenconsulenten ingezet om in de voormiddag de binnenkomende oproepen te beantwoorden. Daarbij dient te worden opgemerkt dat de inzetbare capaciteit niet volstaat om alle ontvangen oproepen te beantwoorden die binnenkomen tijdens een voormiddag. Bovendien gaat het om het inzetbare aantal personen met de nodige kennis en niet over het aantal voltijdsequivalenten. Oproepen duren gemiddeld 7 tot 12 minuten, afhankelijk van het complexiteitsniveau van de vraag. Dat bepaalt ook mee het aantal mogelijk te verwerken oproepen door een pensioenconsulent.

Van januari 2026 tot en met eind augustus 2026 werden 297.213 oproepen beantwoord. De planning van de pensioenlijn wordt opgemaakt op basis van trends, historische gegevens en voorspelbare gebeurtenissen zoals een persconferentie. De burgercontacten die worden beheerd binnen Pension Connect, omvatten meer dan alleen het callcenter van de pensioenlijn. De pensioenconsulenten zijn verantwoordelijk voor alle burgercontacten, van het beantwoorden van telefonische en schriftelijke vragen tot de ontvangst van bezoekers in de pensioenpunten en de registratie van bepaalde gegevens in het pensioendossier, om zo nadien een vlotte dossierverwerking te kunnen garanderen.

Momenteel wordt AI nog niet ingezet om telefoonoproepen geheel of gedeeltelijk te beantwoorden. De mogelijkheden op dat vlak worden wel onderzocht. Daarnaast werkt de pensioendienst aan technologische ontwikkelingen en automatisering om de werking vlotter te laten verlopen. Zo wordt sinds juni 2025 automatisch een oproep aangemaakt in het dossier van de burger wanneer die zijn rijksregisternummer correct ingeeft in het automatische keuzemenu. Dat verhoogt de efficiëntie en zorgt voor een vlotter gesprek.

Wat de vragen van mevrouw Vanrobaeys betreft, wil ik het volgende meegeven. Het telefonieplatform Genesis registreert onder meer het aantal binnenkomende oproepen, het aantal oproepen dat rechtstreeks door een medewerker wordt beantwoord en het aantal oproepen dat via het terugbelsysteem leidt tot een effectief contact. In 2025 werden 701.993 binnenkomende oproepen geregistreerd. Daarvan leidden 469.662 oproepen tot telefonisch contact met een medewerker. Bij 232.281 oproepen kwam geen telefonisch contact tot stand. Het gaat zowel om oproepen die de beller zelf beëindigde als om oproepen die wegens de oplopende wachttijd automatisch werden afgebroken. Van januari tot en met september 2026 werden 678.222 binnenkomende oproepen geregistreerd. Daarvan leidden 366.776 oproepen tot telefonisch contact met een medewerker, rechtstreeks of via het terugbelsysteem dat sinds maart wordt aangeboden. Bij 311.440 oproeppogingen kwam geen telefonisch contact tot stand. Het gaat zowel om oproepen die de beller zelf beëindigde als om oproepen die wegens de oplopende wachttijd automatisch werden afgebroken. We beschikken over een meer gedetailleerde tabel per maand. Die heb ik aan het commissiesecretariaat bezorgd om in het verslag te laten opnemen.

De cijfers betreffen oproeppogingen en niet noodzakelijk verschillende burgers. Een burger kan meermaals bellen. Een beller wordt binnen dezelfde maand slechts eenmaal geteld, maar kan in verschillende maanden telkens opnieuw worden meegeteld. De cijfers geven weer hoeveel oproeppogingen niet onmiddellijk tot een gesprek met een medewerker leiden, maar laten niet toe om vast te stellen hoeveel verschillende burgers uiteindelijk zonder antwoord bleven. Een burger kan later alsnog telefonisch contact hebben gehad of via een ander kanaal een antwoord hebben ontvangen.

De tevredenheidsenquête wordt steekproefsgewijs verstuurd, na een daadwerkelijk contact met de pensioendienst. Burgers die bij een oproeppoging geen medewerker bereiken, worden op dat ogenblik niet bevraagd. Wanneer ze later alsnog contact hebben, kunnen ze naar aanleiding daarvan wel in de steekproef worden opgenomen. Het tevredenheidspercentage van 93 % heeft bijgevolg betrekking op burgers die na een daadwerkelijk contact aan de enquête deelnamen. Het is een relevante kwaliteitsindicator, maar het volstaat op zich niet om de algemene telefonische bereikbaarheid te beoordelen. Daarom wordt het samen met andere operationele indicatoren opgevolgd.

De Federale Pensioendienst volgt de telefonische bereikbaarheid dagelijks op. De bereikbaarheid kan verschillen naargelang het tijdstip, het oproepvolume en het type vraag. Voorspelbare pieken houden onder meer verband met terugkerende gebeurtenissen, zoals betaaldatums. Daarnaast kunnen de actualiteit, perscommunicatie en pensioenhervormingen onverwachte bijkomende contactvolumes veroorzaken. Ook de schriftelijke correspondentie

ondervindt daarvan een weerslag.

Het type vraag bepaalt bovendien in welke wachtrij de burger terechtkomt. Pensioenconsulenten worden afhankelijk van hun expertise op een of meerdere wachtrijen ingezet. De Federale Pensioendienst beoordeelt de dienstverlening aan de hand van een samenhangend geheel van indicatoren, waaronder het oproepvolume, het aandeel beantwoorde oproepen, de wachttijd en de doorlooptijd van de schriftelijke correspondentie. Wanneer die indicatoren structureel verslechteren, wordt onderzocht of de personeelsinzet of de organisatie van de dienstverlening moet worden bijgestuurd. Daarvoor bestaan verschillende te activeren scenario's, waarbij met de beschikbare capaciteit over alle kanalen heen rekening wordt gehouden. Uitzonderlijke pieken kunnen immers niet altijd volledig worden opgevangen zonder de behandeling van de schriftelijke vragen te beïnvloeden.

Ook de werkdruk wordt opgevolgd. Begin 2026 werd daarover een medewerkersbevraging georganiseerd, waarna een actieplan werd opgesteld. Voor de pensioenconsulenten omvat dat onder meer gerichte opleidingen, specifieke FAQ's, praktische hulpmiddelen en regelmatige feedbackmomenten binnen het team of met de leidinggevende.

Tot slot investeert de Federale Pensioendienst in technologische ontwikkelingen die de medewerkers kunnen ondersteunen bij de uitoefening van hun taken.

Le **président**: Merci, M. le ministre. Votre réponse était un peu longue, mais tellement intéressante! Je vous remercie donc.

07.05 **Alexia Bertrand** (Anders.): Mijnheer de minister, dit was een zeer lang antwoord. Ik zal dit opvolgen en uw antwoord nog eens grondig nalezen in het verslag. Ik ben tevreden met uw antwoord. U zei dat mensen mogen worden teruggebeld en dat ze worden verwittigd dat de verbinding na een zeer lange wachttijd wordt verbroken.

Daarnaast zei u ook dat er 30 mensen bij zijn gekomen. Als er vandaag 80 mensen zijn, waren dat er voordien 50. Dat betekent een stijging van meer dan 50 %. Dat lijkt me gigantisch veel. Is dat een gevolg van uw pensioenhervorming? Als dat zo is, dan is dat het beste bewijs dat uw hervorming zo complex is dat u zoveel extra mensen nodig hebt.

Ik zal nog schriftelijke vragen indienen, mijnheer de minister, want dat lijkt mij bijzonder veel. Hebt u dat gebenchmarkt met andere overheidsdiensten? Ik vermoed dat men bij de FOD Financiën ook vrij technische vragen krijgt. Kunt u een vergelijking maken tussen die twee diensten?

In tijden van AI en met alle tools waarover we vandaag beschikken, lijken 30 extra ambtenaren mij bijzonder veel. De overheid moet vandaag eerder ontvetten dan extra kosten maken voor bijkomende mensen en diensten.

Ik moet u dus eerlijk zeggen dat ik mij daar vragen bij stel. Ik zal u daarover nog schriftelijk ondervragen. Als er binnen enkele weken hopelijk nog een regering is, hoop ik daar dan een antwoord op te krijgen.

07.06 **Nahima Lanjri** (cd&v): De Federale Pensioendienst krijgt altijd veel vragen van mensen. Zeker wanneer er een pensioenhervorming aankomt, hebben mensen nog meer vragen.

U hebt heel veel cijfers genoemd. Het was voor mij niet mogelijk om al die cijfers te noteren, dus ik zal ze zeker nog nalezen. Wat ik wel heb onthouden, is dat blijkbaar toch 250.000 à 300.000 oproepen niet telefonisch worden beantwoord. Het kan wel om dezelfde mensen gaan, maar dat is toch een gigantisch aantal. Zelfs als we ervan uitgaan dat iemand twee keer heeft gebeld, gaat het nog altijd om 150.000 mensen.

Ik vraag me dan toch af waarom die mensen niet automatisch worden teruggebeld, zeker met de mogelijkheden van AI die er vandaag zijn. Je kunt toch automatisch zien welke nummers of personen bijvoorbeeld vijf minuten of langer aan de lijn zijn gebleven en welke oproepen zijn afgebroken?

Vervolgens kunnen zij dan teruggebeld worden.

U zegt dat u het zult onderzoeken. De Pensioendienst zal onder meer onderzoeken of AI daarvoor kan worden ingezet. Ik hoop dat het niet de bedoeling is om de mens aan de telefoon door AI te vervangen, maar het kan hier en daar wel een hulpmiddel zijn.

Ten slotte, ik ben blij dat u zegt dat er in september extra medewerkers zijn bijgekomen. Ik weet niet of dat ervoor heeft gezorgd dat de klachten, waarover we in september het rapport van de ombudsman hebben gekregen, volledig worden ondervangen.

Ik zal dit verder opvolgen. Ik hoop dat het probleem opgelost raakt en dat de extra personeelsinzet, die misschien tijdelijk is, zal helpen. Het gaat immers over het pensioen van mensen, het is belangrijk. Mensen liggen daarvan wakker. Soms weten ze niet wanneer ze precies met pensioen zullen kunnen gaan, hoeveel pensioen ze zullen ontvangen en of ze hun pensioendatum eventueel nog moeten uitstellen. Dat zijn heel belangrijke vragen voor mensen, die terecht een antwoord van de Pensioendienst verdienen. De telefonische oproepen moeten dus ook beantwoord worden. Het verontrust mij dat er jaarlijks 300.000 telefoonoproepen onbeantwoord blijven.

07.07 **Anja Vanrobaeys** (Vooruit): Mijnheer de minister, ook ik vind die cijfers veelzeggend: 300.000 mensen bellen en hun oproep wordt niet beantwoord. Zelfs als ze twee keer bellen, gaat het nog steeds om 150.000 mensen.

Wat ik mis in het antwoord, is hoeveel mensen daarvan worden teruggebeld en hoeveel mensen nooit worden teruggebeld. Dat is namelijk het signaal dat ik krijg, mensen worden nooit teruggebeld of moeten alleszins maanden wachten voordat ze teruggebeld worden.

U zegt dat er extra pensioenconsulenten werden aangeworven. Ik hoop dat dit tot een verbetering kan leiden en dat die mensen wel een antwoord zullen krijgen. Uiteraard kan artificiële intelligentie daarbij helpen. Ik vind het echter nog steeds belangrijk dat mensen een mens aan de telefoon krijgen en geen chatbot of robot. Het gaat immers over hun pensioen. Mensen hebben daar heel veel vragen over. Mensen sturen geen bericht via mypension maar bellen omdat ze iemand willen spreken. Ze willen een mens aan de andere kant van de lijn, die hun een duidelijk antwoord kan geven en hen niet van het kastje naar de muur stuurt.

Ten slotte wil ik nog benadrukken dat de mensen die bellen heel tevreden zijn. Die feedback krijg ik ook. Als ze iemand aan de andere kant van de lijn te spreken krijgen, ontvangen ze een degelijk antwoord. Bovendien krijgen ze dan binnen anderhalve à twee maanden een afspraak bij hun lokale pensioenpunt. Ik kan dus alleen maar hulde brengen aan alle medewerkers van de Pensioendienst, die echt hun stinkende best doen om die informatie tot bij de mensen te krijgen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

Voorzitster: mevrouw Ellen Samyn.

Présidente : Mme Ellen Samyn.

08 Samengevoegde vragen van
- Nahima Lanjri aan Jan Jambon (VEM Financiën, Pensioenen, belast met de Nationale Loterij en Federale Culturele Instellingen) over "De IGO en het verblijf in het buitenland" (56019314C)
- Ellen Samyn aan Jan Jambon (VEM Financiën, Pensioenen, belast met de Nationale Loterij en Federale Culturele Instellingen) over "De IGO en het recht op verblijf in het buitenland" (56019458C)
- Anja Vanrobaeys aan Jan Jambon (VEM Financiën, Pensioenen, belast met de Nationale Loterij en Federale Culturele Instellingen) over "De IGO-controles" (56019637C)
- Ellen Samyn aan Jan Jambon (VEM Financiën, Pensioenen, belast met de Nationale Loterij en Federale Culturele Instellingen) over "De verstrenging van de controles op IGO-gerechtigden" (56019763C)
08 Questions jointes de
- Nahima Lanjri à Jan Jambon (VPM Finances, Pensions, chargé de la Loterie Nationale et Institutions culturelles fédérales) sur "La GRAPA et les séjours à l'étranger" (56019314C)
- Ellen Samyn à Jan Jambon (VPM Finances, Pensions, chargé de la Loterie Nationale et Institutions culturelles fédérales) sur "La GRAPA et le droit de séjourner à l'étranger" (56019458C)
- Anja Vanrobaeys à Jan Jambon (VPM Finances, Pensions, chargé de la Loterie Nationale et Institutions culturelles fédérales) sur "Les contrôles relatifs à la GRAPA" (56019637C)
- Ellen Samyn à Jan Jambon (VPM Finances, Pensions, chargé de la Loterie Nationale et Institutions culturelles fédérales) sur "Le durcissement des contrôles ciblant les bénéficiaires de la GRAPA" (56019763C)

08.01 **Nahima Lanjri** (cd&v): Mijnheer de minister, de inkomensgarantie voor ouderen is een bijstandsuitkering voor personen op pensioenleeftijd die een te laag of soms zelfs geen pensioen hebben en behoeftig zijn. Er wordt altijd nagegaan of ze effectief geen andere bestaansmiddelen hebben. Momenteel is het voor hen niet toegestaan om langer dan 29 dagen in het buitenland te verblijven, net zoals dat voor leefloners geldt. In sommige gevallen kan er echter een afwijking worden toegestaan.

Dat kan onder meer wanneer iemand in het buitenland verblijft en moet worden opgenomen in een ziekenhuis of een andere

verzorgingsinstelling, of wanneer er sprake is van buitengewone omstandigheden. Daarvoor is een toelating nodig van het Beheerscomité van de Federale Pensioendienst. Die buitengewone omstandigheden zijn niet omschreven en kunnen van alles omvatten.

De afwijking kan vooraf worden aangevraagd, maar ook op het moment dat ze nodig is. De regering wil de regeling van die 29 dagen nu, conform het regeerakkoord, enigszins verstrengen. Kunt u toelichten in welke richting die verstrenging gaat?

Momenteel geldt al dat wie langer dan 29 dagen in het buitenland verblijft, de inkomensgarantie voor ouderen verliest, zowel voor de maand waarin die persoon zich buitenlands bevindt als voor de maand waarin de termijn wordt overschreden. Dat betekent al snel dat men de uitkering voor een paar maanden verliest.

Hoeveel keer werd in het kader van uitzonderlijke omstandigheden een afwijking aangevraagd in 2022, 2023, 2024 en 2025? In hoeveel gevallen werd ze effectief toegekend? In hoeveel gevallen werd ze niet toegekend? Om een idee te krijgen, mag u de cijfers ook procentueel weergeven.

Om welke redenen werd de toelating wel of niet toegekend? Een ziekenhuisopname of een verblijf in een verzorgingsinstelling is immers duidelijk. In de wetgeving wordt echter alleen verwezen naar buitengewone of uitzonderlijke omstandigheden, die van alles kunnen omvatten.

Kan een afwijking bijvoorbeeld worden toegestaan bij een staking van het vliegpersoneel of een natuurramp? Kan iemand ook een afwijking krijgen wanneer de partner met wie die persoon in het buitenland verblijft en die zelf geen inkomensgarantie voor ouderen ontvangt, in het ziekenhuis moet blijven? Zijn er nog andere voorbeelden van buitengewone omstandigheden waarin een dergelijke afwijking kan worden toegestaan?

08.02 **Ellen Samyn** (VB): Ik verwijs naar de schriftelijke voorbereiding van mijn vragen.

Ik bevroeg u reeds meermaals naar de controles op verblijf in het buitenland voor IGO-gerechtigden. In principe mogen zij slechts 29 dagen per jaar in het buitenland verblijven, onder bepaalde omstandigheden mogen IGO-gerechtigden echter langer in het buitenland verblijven. De dag van vertrek en de dag van terugkomst worden niet meegerekend in deze 29 dagen.

De Federale Pensioendienst controleert buitenlands verblijf onder andere door aangetekende brieven te sturen naar het adres van de IGO-gerechtigde. Dit systeem is doeltreffend op langer verblijf in een ver land, maar doet toch ook een aantal vragen rijzen over verblijf in de buurlanden.

Is het mogelijk voor iemand die regelmatig weekends in het buitenland spendeert om de grens van 29 dagen te overschrijden? Wordt hier controle op gedaan door de Federale Pensioendienst?

Is er controle mogelijk op het effectieve verblijf van mensen die bijvoorbeeld familie in de buurlanden hebben wonen, zij kunnen toch steeds tijdig terug naar België komen om de aangetekende brief die de FPD ter controle stuurt op te halen?

Zijn er gevallen bekend waarbij IGO-gerechtigden betrapt werden op langdurig verblijf in de buurlanden zonder dit te melden bij de Pensioendienst? Zo ja, hoeveel in de jaren 2020-2026?

Onder welke omstandigheden kent de Pensioendienst het recht toe om langer dan 29 dagen per jaar in het buitenland te verblijven? Hoeveel aanvragen werden in totaal ingediend, hoeveel goedgekeurd en hoeveel geweigerd door de Pensioendienst? Waarom werden deze geweigerd?

Bij het aantreden van deze regering gaven meerdere nieuws-kanalen melding van bijkomende verstrengingen aan het aantal dagen verblijf in het buitenland voor IGO-gerechtigden. Ligt dit nog steeds op tafel bij de regering en hoe zou dit concreet uitgewerkt worden?

Naar verluidt komen er strengere controles op IGO-gerechtigden aan vanaf 1 november 2026. Momenteel mogen IGO-gerechtigden nog maximaal 29 dagen per jaar in het buitenland verblijven en moet dit verblijf steeds gemeld worden. De Federale Pensioendienst controleert het verblijf van mensen in het binnenland door middel van aangetekende zendingen die men dan bij het postkantoor moet ophalen als de gerechtigde thuis niet aanwezig is.

Er doen verschillende berichtgevingen de ronde: zo stellen sommige bronnen dat het aantal dagen van toegelaten verblijf in het buitenland zou verminderd worden of dat iemand op hoge leeftijd nog steeds in persoon zijn aangetekende zending zou moeten gaan ophalen ongeacht of hij/zij daar

fysiek nog toe in staat is.

Wanneer plant u met dit voorstel naar het parlement te komen, wanneer zullen de besprekingen aanvatten en waarom is de pers al zo vroeg op de hoogte van de datum van inwerkingtreding?

Hoe zullen de concrete maatregelen vorm krijgen? Welke verstrengingen zullen concreet doorgevoerd worden?

Als er effectief sprake is van een vermindering van het aantal dagen dat iemand in het buitenland mag verblijven, op welke basis werd beslist dat dit nodig was? Werd er een overmaat aan fraude vastgesteld of is er een andere basis waarop beslist werd dat deze verstrenging nodig was?

08.03 **Anja Vanrobaeys** (Vooruit): Ik verwijs naar de schriftelijke versie van mijn vraag.

Mijnheer de minister,

U plant vanaf 1 november strengere controles voor mensen met een inkomensgarantie voor ouderen. Het gaat om mensen met een laag pensioen, voor wie die IGO vaak het verschil maakt tussen rondkomen en in armoede leven.

Niemand betwist dat sociale fraude moet worden aangepakt en dat de IGO terecht moet komen bij wie er recht op heeft. Maar bij maatregelen voor mensen die vaak op hoge leeftijd en met een zeer beperkt inkomen leven, moet ook de proportionaliteit centraal staan.

U zegt zelf dat u controles waar mogelijk wil vermijden en dat mensen niet nodeloos bijkomende bewijzen moeten leveren wanneer hun aanwezigheid in België op een eenvoudige manier kan worden vastgesteld.

Kan u de inhoud en timing van uw hervorming toelichten?

Hoe heeft u bij de uitwerking van deze verstrengde controles de proportionaliteit en de concrete impact op kwetsbare ouderen afgewogen? En kunt u toelichten op basis van welke objectieve cijfers u ervan overtuigd bent dat deze bijkomende controles noodzakelijk zijn in deze vorm?

08.04 Minister **Jan Jambon**: Wat de procedure, timing en communicatie betreft, de voorgenomen aanpassing van de controle op de verblijfsvoorwaarden voor gerechtigden op een inkomensgarantie voor ouderen wordt voorbereid bij koninklijk besluit. Aangezien het om een KB gaat en niet om een nieuw wetgevingsinitiatief, is niet in een parlementaire behandeling voorzien. Vanzelfsprekend ben ik wel, zoals steeds, bereid om het Parlement de nodige toelichting te geven over de inhoud en de motivering van de beleidsbeslissing. De vier mondelinge vragen van vandaag hierover bieden die mogelijkheid al.

Het ontwerp wordt in de regering uitgewerkt en doorloopt momenteel de gebruikelijke regelgevende procedure, met als doel het KB nog dit jaar in werking te laten treden. Het ontwerp werd voor advies voorgelegd aan het beheerscomité van de Federale Pensioendienst als bevoegd adviesorgaan. Daarnaast heb ik het op eigen initiatief ook voorgelegd aan de Federale Adviesraad voor Ouderen en aan de Nationale Hoge Raad voor Personen met een Handicap.

Noch de Federale Pensioendienst, noch ikzelf hebben in de pers over een datum van inwerkingtreding gecommuniceerd. Nadat de pers had kennisgenomen van de inhoud van het ontwerp van koninklijk besluit, heb ik wel de nodige duiding gegeven om de maatregel correct toe te lichten. De ervaring van het voorbije anderhalf jaar met de pensioenhervorming, waarover meermaals onjuiste informatie moest worden rechtgezet, leert mij immers dat het aangewezen is verkeerde informatie zo snel mogelijk recht te zetten.

Wat de inhoud van de hervorming betreft, voorziet het regeerakkoord expliciet in een verlaging van de maximaal toegelaten verblijfstermijn in het buitenland en in het schrappen van een aantal uitzonderingen op de controle daarop. De wijze waarop de controles worden uitgevoerd, blijft in grote lijnen behouden.

De voorgenomen wijzigingen hebben onder andere betrekking op de maximale termijnen voor verblijf in het buitenland, de daaraan gekoppelde meldingsplicht, de toepasselijke sanctie en de afbakening van de categorieën van gerechtigden die van controle worden vrijgesteld. Zo wordt de meldingsregeling aangepast om beter aan te sluiten bij de berekening van het toegelaten verblijf. De meldingsplicht wordt gekoppeld aan elk verblijf waarbij het toegelaten saldo daadwerkelijk wordt aangesproken.

De uitzondering voor reisdagen, zoals die vandaag bestaat, blijft onverkort gelden. Wie bijvoorbeeld voor een weekend naar het buitenland gaat, op zaterdag vertrekt en op zondag terugkeert, ziet die dagen dus niet van het jaarlijkse saldo afgaan. De maatregel is immers niet gericht op het verhinderen

van korte verplaatsingen naar het buitenland.

De meldingsplicht heeft vooral tot doel verblijven die het toegelaten saldo daadwerkelijk kunnen verminderen, tijdig kenbaar te maken en de naleving van de verblijfsvoorwaarden te kunnen controleren.

Wat de onderbouwing van de aanpassingen betreft, de IGO is een bijstandsuitkering die volledig met belastingmiddelen wordt gefinancierd en dus berust op solidariteit. Ze verschilt daarmee fundamenteel van een pensioen dat iemand via sociale bijdragen heeft opgebouwd. Daarom is aan de IGO een verblijfsvoorwaarde gekoppeld en is die uitkering anders dan een pensioen, niet exporteerbaar naar het buitenland. Een ononderbroken verblijf in België is het uitgangspunt en een verblijf in het buitenland blijft mogelijk binnen de toegelaten grenzen.

We stellen vast dat het totaal uitbetaalde bedrag de voorbije jaren gestegen is van 608 miljoen euro in 2019 naar 1,03 miljard euro in 2025. Dat is een toename van ongeveer 70 % op 6 jaar tijd. Het is daarom noodzakelijk de regelgeving te herbekijken, enerzijds om het systeem op lange termijn duurzaam te houden en anderzijds, om te garanderen dat de steun terechtkomt bij wie er effectief recht op heeft.

Wat de controle zelf betreft, beschikken we over concrete cijfers. De Federale Pensioendienst hield van 1 april 2024 tot en met 31 maart 2025 bij hoeveel IGO-gerechtigden in het buitenland overleden zijn zonder dat voorafgaandelijk een aangifte van buitenlands verblijf was gebeurd. Bij niet minder dan 123 van de 143 in het buitenland overleden IGO-gerechtigden, of 86 %, werd geen aangifte van verblijf in het buitenland gedaan. In de subgroep 80-plussers ligt dat percentage zelfs op 93,5 %.

In al die dossiers werd een IGO-uitkering uitbetaald aan een persoon die zich op het moment van overlijden in het buitenland bevond zonder dat dat bekend of aangegeven was. De verblijfsvoorwaarde die al bestond, kon in die dossiers dus niet correct worden gecontroleerd en de vrijstelling voor 80-plussers leidt ertoe dat dergelijke situaties niet konden worden opgemerkt. De cijfers tonen duidelijk aan dat er voor wie de vijstelling geniet, een reëel controleprobleem bestaat en een reëel risico op sociale fraude. Het gaat bovendien enkel om de dossiers die zichtbaar werden naar aanleiding van een overlijden in het buitenland. De totale omvang van de sociale fraude zal dus significant hoger liggen.

Wat de proportionaliteit en de impact op kwetsbare ouderen betreft, het uitgangspunt van de aanpassing is niet om kwetsbare ouderen nodeloos te beperken in hun bewegingsvrijheid, maar wel om de verblijfsvoorwaarden op een coherente en proportionele manier toe te passen en de controles zo werkbaar mogelijk te organiseren.

De vrijstelling voor personen met een handicap of een verminderde zelfredzaamheid blijft bestaan. De vrijstelling voor gerechtigden met een hoge graad van zelfredzaamheidsverlies blijft behouden, met een herziene schaal. Daarnaast wordt BelRAI, een evaluatiemethode die al op Vlaams niveau wordt gebruikt, in de beoordeling geïntegreerd, zodat de evaluatie op een actueel en uniform kader gebaseerd blijft.

Voorzitter: Denis Ducarme.
Président: Denis Ducarme.

De beschikbare dossiers tonen aan dat een vrijstelling van controle niet automatisch betekent dat de verblijfsvoorwaarde correct kon worden opgevolgd. Uit een manueel onderzoek van 40 dossiers voor de groep van personen die in het buitenland overleden zijn, bleek dat 18 personen een handicap hadden. Daarvan hadden 16 personen een score van 8 of hoger en waren ze dus van de controle vrijgesteld. Ook bij die groep werd vastgesteld dat de vigerende verblijfsvoorwaarden werden overtreden.

Er wordt onderzocht of een beperkte gegevensstroom met de ziekenfondsen kan worden opgezet, met als enig doel om bepaalde personen automatisch van een controle vrij te stellen. Dat zou gebeuren op basis van een eenvoudig ja-neensignaal op de vraag of er in de betrokken periode een relevant medisch contact in België heeft plaatsgevonden, zoals een doktersbezoek of een paramedische consultatie. Op die manier kan automatisch worden vastgesteld dat de betrokken persoon in België verbleef. Die persoon hoeft dan geen bijkomend bewijs van verblijf aan te leveren en ontvangt geen controlevraag. De Federale Pensioendienst hoeft daarvoor niet te weten om welk type medisch contact het gaat, bij wie het plaatsvond of op welke precieze datum. Zonder een dergelijke gegevensstroom zou een persoon die in de steekproef valt, zelf het bewijs van zijn verblijf in België moeten leveren.

Wat de controle op het verblijf in het buitenland vandaag betreft, de Federale Pensioendienst heeft

geen aparte controleprocedure om na te gaan of iemand die regelmatig weekends in het buitenland verblijf, de grens van 29 dagen overschrijdt. Er bestaat momenteel immers geen meldingsplicht voor verblijven in het buitenland van minder dan vijf dagen.

Volgens de huidige controleprocedure verstuurt de Federale Pensioendienst een aangetekende zending voor de eerste verblijfscontrole. Als de zending niet in ontvangst werd genomen of niet binnen veertien dagen door de ontvanger werd afgehaald, wordt een herinneringsbrief verstuurd. Indien er geen reactie komt, wordt de betaling van de IGO stopgezet en wordt de betrokkene daarvan via een gewone zending op de hoogte gebracht. Het is voor de Federale Pensioendienst niet mogelijk om na te gaan of een gerechtigde familie heeft die in een buurland woont. Bijgevolg worden geen specifieke controles uitgevoerd na de algemene controleprocedure.

Wel kan de Pensioendienst, wanneer er een vermoeden bestaat dat een gerechtigde regelmatig in het buitenland verblijft, de betrokkene verzoeken de verblijfsdata en de bewijsstukken aan te leveren. Het komt voor dat gerechtigden zich voor een langere periode naar het buitenland begeven zonder dat aan de pensioendienst te melden. Dankzij de uitgevoerde controles worden dergelijke gevallen vaak alsnog geïdentificeerd. Wanneer een gerechtigde zich tijdens de controle in het buitenland bevindt, kan die persoon worden opgenomen op een lijst voor een bijkomende controle in het daaropvolgende jaar.

Een precies cijfer over het aantal vastgestelde gevallen in de periode 2020-2026, uitgesplitst naar het land van verblijf, kan ik u niet bezorgen. Er bestaat geen wettelijke verplichting om het land van verblijf aan te geven, alleen de duur van het verblijf. Het land van verblijf wordt dan ook niet bijgehouden in de databank van de Pensioendienst, waardoor die gegevens niet beschikbaar zijn voor verdere rapportering.

Er werden vragen gesteld over de afwijkingen op de maximale verblijfsduur. In de systemen van de Pensioendienst wordt niet geregistreerd hoeveel aanvragen worden ingediend om wegens uitzonderlijke omstandigheden toestemming te krijgen voor een verblijf in het buitenland van langer dan 29 dagen. Die gegevens zijn bijgevolg niet beschikbaar, ook niet uitgesplitst per jaar. Om dezelfde reden kan evenmin worden meegedeeld hoeveel aanvragen werden geweigerd. De Pensioendienst registreert wel wanneer een toelating effectief wordt toegekend. In de periode 2022-2025 werden in totaal 165 toelatingen toegekend.

Er worden twee categorieën van uitzonderingen aanvaard. De eerste categorie betreft een toevallige of tijdelijke opname in een ziekenhuis of een andere instelling voor zorgverstrekking in het buitenland. Daarvoor is een medisch attest van het ziekenhuis of de zorginstelling vereist. Een attest van een huisarts volstaat niet. De tweede categorie betreft uitzonderlijke omstandigheden die het buitenlandse verblijf wettigen en waarvoor het beheerscomité van de Pensioendienst toestemming heeft gegeven. Uitzonderlijke omstandigheden worden steeds individueel geëvalueerd. Een toelating kan worden verleend wanneer een vlucht wordt geannuleerd als gevolg van een staking van het vliegpersoneel of een natuurramp, op voorwaarde dat de gerechtigde dat kan bewijzen. Ook wanneer de huwelijkspartner tijdens het verblijf in het buitenland in het ziekenhuis wordt opgenomen, kan een toelating worden gegeven, maar uitsluitend voor de duur van de ziekenhuisopname. Andere voorbeelden zijn het uitbreken van een oorlog tijdens het verblijf, waardoor terugkeren naar België tijdelijk onmogelijk wordt, of het onverwachte overlijden van een familielid. In dat laatste geval kan, afhankelijk van de graad van verwantschap, een verlenging worden toegestaan wanneer de 29 dagen zijn opgebruikt en in het verleden geen sancties werden opgelegd.

Niet aanvaard worden onder meer een langer verblijf omdat het klimaat beter is voor de gezondheid, vrijwilligerswerk of het overlijden van een familielid wanneer de 29 dagen nog niet zijn opgebruikt.

In dat laatste geval moeten de 29 dagen eerst verder worden opgebruikt vooraleer een toelating kan worden gegeven.

Een uitzondering kan bovendien enkel worden toegestaan als het verblijf vooraf werd aangegeven, zoals de regelgeving het verplicht vanaf een verblijf van vijf dagen. Als het verblijf niet vooraf werd gemeld, kan geen beroep worden gedaan op de uitzondering wegens uitzonderlijke omstandigheden en riskeert de gerechtigde een sanctie wegens het niet aangeven van het verblijf in het buitenland.

08.05 **Nahima Lanjri** (cd&v): Mijnheer de minister, ook hier zijn de cijfers die u geeft veelzeggend. Er is ten eerste een stijging van ongeveer 600.000 naar 1 miljard euro. Dat is een enorme stijging maar dat betekent ook dat heel veel

mensen daar nood aan hebben. Er wordt immers altijd een onderzoek naar de behoeftigheid gevoerd. Dat betekent dat die mensen daar recht op hebben. Er wordt onderzocht of ze over financiële middelen beschikken. Ze hebben dus recht op de tegemoetkoming.

Ik spreek niet tegen dat er verbeteringen kunnen worden aangebracht. Ik heb daar zelf ook een wetsvoorstel over klaar. Ik hoop dat we dat binnenkort hier in de commissie kunnen bespreken.

Ik hoop dat de andere hervormingen die worden doorgevoerd echt proportioneel zijn. Ik ben er namelijk ook van overtuigd dat we misbruiken moeten aanpakken, net om de bestaande solidariteit en het systeem in stand te houden.

Dat betekent echter ook dat er in bepaalde gevallen mensen zijn die eerlijk handelen en aangeven dat ze bijvoorbeeld de huidige termijn van 29 dagen, die binnenkort waarschijnlijk 21 dagen wordt, zullen overschrijden. Als ze daarvoor een afwijking aanvragen, moeten we die aanvragen minstens moeten kunnen registreren en bijhouden. Het is heel bizar dat we dat niet doen.

Ik stel vast dat slechts 165 mensen een afwijking hebben gekregen en dat over een periode van verschillende jaren. Dat is echt heel weinig. Aangezien jaarlijks 120.000 mensen een IGO krijgen, is dat bijzonder weinig.

Het lijkt mij dus relevant dat wanneer een verstrenging wordt doorgevoerd de mogelijkheid om een afwijking aan te vragen ook blijft bestaan en dat de aanvragen behoorlijk worden geregistreerd. Ik hoop dan ook dat de pensioendienst de aanvragen in de toekomst kan registreren zodat we ze ook kunnen evalueren.

Ik ben blij dat de voorbeelden die ik heb genoemd effectief situaties zijn waarin mensen een afwijking kunnen aanvragen. Volgens mij bestaat er echter nog heel veel onwetendheid. Veel mensen weten niet in welke gevallen ze bijvoorbeeld een afwijking kunnen aanvragen als ze in het buitenland hun verblijfsperiode met bijvoorbeeld een week moeten overschrijden. Ze weten niet dat ze dat best doen door correct te zijn en het aan de Pensioendienst te laten weten.

In sommige gevallen – die weliswaar beperkt zijn – kunnen ze een afwijking krijgen. Heel veel mensen vragen die afwijking niet aan, waarschijnlijk omdat ze niet op de hoogte zijn van die mogelijkheid. Ik hoop dan ook dat er werk wordt gemaakt van informatieverstrekking daarover.

08.06 **Ellen Samyn** (VB): Laat mij beginnen met het eerste punt. We zijn absoluut voorstander van strengere controles op de inkomensgarantie voor ouderen. Het kan natuurlijk niet de bedoeling zijn dat mensen die een IGO ontvangen in werkelijkheid permanent in het buitenland verblijven.

Ik blijf me wel afvragen of niet opnieuw onze eigen Vlaamse ouderen, die door omstandigheden op een IGO of een aanvullende IGO zijn aangewezen, uiteindelijk de grootste gevolgen van die verstrengingen zullen dragen. In het verleden zagen we al dat controles via aangetekende brieven, een maatregel die oorspronkelijk bedoeld was om misbruik tegen te gaan, er in de praktijk voor zorgden dat sommige ouderen nauwelijks nog hun woning durfden te verlaten uit angst om de postbode te missen.

U had het over billijkheid. Ik hoop in ieder geval dat die groep voldoende geïnformeerd zal worden, want het zijn vaak onze ouderen die het minst geïnformeerd zijn.

Voorts wil ik u toch nog eens herinneren aan de cijfers die ik zelf bij u heb opgevraagd. Van de bijna 120.000 IGO-gerechtigden is maar liefst 44,6 % van buitenlandse origine. Dat zijn meer dan 53.000 personen. Bij mannen loopt dat aandeel zelfs op tot 55,2 %.

Bovendien moeten we ook eerlijk zijn, we weten hoe moeilijk het is om buitenlandse pensioenen en vermogens daadwerkelijk te controleren. Net daar moet er veel kordater worden opgetreden. Daarom blijf ik ook aandringen op een andere, veel fundamentelere maatregel: een minimale verblijfsduur in ons land als voorwaarde voor de toegang tot onze sociale zekerheid. Minister Van Bossuyt kondigde daarvoor een verblijfsvoorwaarde van vijf jaar aan. Ik wil u dan ook oproepen om daar snel en concreet werk van te maken en zo snel mogelijk met een juridisch sluitend wetsontwerp naar het Parlement te komen.

Zolang men vooral de controles blijft verstrengen zonder de toegang tot het systeem zelf grondig te herbekijken, dreigen opnieuw de verkeerde mensen de rekening te betalen. Dat kan toch niet de bedoeling zijn. Steun moet terechtkomen bij wie er effectief recht op heeft.

08.07 **Anja Vanrobaeys** (Vooruit): U spreekt over een toename van 70 % op zes jaar tijd. Dat is

inderdaad een enorme toename, maar we mogen ook niet vergeten dat de non-take-up nog altijd zeer groot is voor de IGO. Uit cijfers blijkt namelijk dat ongeveer 66.000 gepensioneerden recht hebben op de IGO, maar er geen gebruik van maken omdat de procedure om die tegemoetkoming te verkrijgen voor hen ingewikkeld is.

Moet het systeem worden hervormd? Wat mij betreft kan dat. Moeten misbruiken worden aangepakt? Uiteraard, anders ondermijnt men het solidariteitssysteem. Ik wil echter oproepen om de controles proportioneel te houden. We hebben dat immers al eens meegemaakt. Er zijn al zeer strenge controles geweest. Daarom hebben we destijds ook hoorzittingen georganiseerd in het Parlement en wetsaanpassingen doorgevoerd. Ik herinner me nog heel goed dat heel veel senioren met een IGO niet meer naar buiten durfden. Ze durfden niet meer naar de markt te gaan om boodschappen te doen, ergens koffie te drinken of met hun seniorenvereniging een uitstapje naar Keukenhof in Nederland te maken. Ik vind dus dat we de controles proportioneel moeten houden. Het kan niet de bedoeling zijn om met een kanon op een mug te schieten. Dat bleek bovendien weinig effectief.

Eén zaak vind ik wel positief. Dat is ook iets wat ik tijdens de vorige discussie heb voorgesteld, maar dat toen op allerlei administratieve obstakels is gebotst. Wanneer iemand in België verblijft en een bezoek brengt aan een arts, zou dat bezoek ook moeten worden geregistreerd en gelden als een controle van het verblijf. Ik denk dat we de zaken op die manier ook eenvoudiger kunnen maken. Binnen die groep zijn er immers al snel mensen die op de een of andere manier contact hebben met een zorginstelling.

Iets waarover ik me meer zorgen maak, zijn de controles bij 80-plussers en bij mensen met een handicap. We moeten ervoor zorgen dat we die mensen niet te zwaar administratief belasten. Mijn vader is zelf 83 jaar. Als hij een IGO zou ontvangen en daarvoor opnieuw een hele reeks documenten bij de gemeente moet gaan aanvragen, is dat opnieuw een hoop miserie, zowel voor hem als voor mijn moeder die mantelzorger is. Ik denk dat we er in dat geval toch over moeten waken dat we die mensen niet te zwaar administratief overbelasten.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.